RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 93.384 van 19 februari 2001
in de zaak A. 72.690/IX-1985.

In zake : Daniël STEVENS,
wonende te HEERS,
Hekslaan 121

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Landsverdediging.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Daniël STEVENS op 30 december 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van :
- de weigering van 28 oktober 1996 om hem te laten deelnemen aan de herexamens van de tweede licentie sociale en militaire wetenschappen van de afdeling Alle Wapens van de Koninklijke Militaire School (hierna : KMS),
- de beslissing van 29 september 1992 dat hij definitief niet geslaagd is voor de tweede licentie sociale en militaire wetenschappen in het academiejaar 1991-1992,
- de beslissing van 18 januari 1993 waarbij hij de hoedanigheid van KBO verliest en waarbij zijn dienst-verbintenis van rechtswege verbroken wordt;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de beschikking van 5 oktober 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 16 januari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 februari 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat Th. VERMEIRE, die verschijnt voor verzoeker, en van luitenant-kolonel militair administrateur R. GERITS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het gedeeltelijk eensluidend advies van eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker Daniël STEVENS wordt in augustus 1987 toegelaten als leerling van de afdeling "Alle Wapens" van de Koninklijke Militaire School.

In het academiejaar 1990-1991 slaagt hij in de eerste licentie sociale en militaire wetenschappen (128ste promotie).

1.2. Uit een 5 oktober 1992 gedagtekende nota van de commandant van de KMS aan de minister van Lands-

verdediging blijkt dat op 25 september 1992 beraadslaagd is over de examens van de tweede licentie. Verzoekers naam is opgenomen in de lijst van leerlingen "die NIET geslaagd (zijn) en worden voorgesteld om de hoedanigheid van leerling aan de KMS te verliezen". Blijkens de verklarende nota aan de minister ligt de reden van die kwalificatie in het feit dat verzoeker reeds gedubbeld heeft en dat hij niet de helft van de punten heeft behaald op het algemeen studiegemiddelde.

Op 29 september 1992 redigeert de studie-directeur van de KMS, voorzitter van de deliberatie-commissie, de door verzoeker behaalde puntenstaat. Daaruit blijkt dat hij voor zijn "studies" een cijfer van 9.43/20 heeft gekregen en een algemeen cijfer van 9,9043/20 en dat hij dus niet geslaagd is. Deze akte wordt door verzoeker aangewezen als het tweede voorwerp van het onderhavige beroep.

1.3. Blijkens het formulier B van 9 oktober 1992 -met referte DI 923342- heeft verzoeker op 29 september 1992 een aanvraag ingediend om dienst te mogen nemen als officier in het tijdelijk of in het aanvullingskader. Blijkens hetzelfde formulier heeft verzoeker op 7 oktober 1992 kennis genomen van het gunstig advies dienaangaande van de promotiecommandant van de KMS, hetwelk van volgende commentaar is voorzien: "verlaat KMS wegens onvoldoende studieresultaten (deliberatie 25.09.92). Mil. geschiktheid 11,33/20" en heeft zijn aanvraag ook op de andere echelons een gunstig advies gekregen.

Op 20 oktober 1992 gaat verzoeker een dienstneming voor de duur van drie jaar aan in de hoedanigheid van kandidaat-tijdelijk officier (onder-luitenant) bij de landmacht.

1.4. Op 18 januari 1993 zendt de Chef van de Generale Staf, een nota nr. JSP-A/C/ALIM/O-P 2941 aan de

commandant van de Koninklijke Militaire School en aan een aantal andere militaire overheden met de volgende inhoud :

"Onderwerp : Verlies hoedanigheid KBO-Verbreking van dienstneming van rechtswege
Ref : 1. KB van 14 Nov 68 - Art 65 (Reg A16-B23)
2. KB van 24 Sep 77 - Art 12bis, § 2 (Reg A16-T2)
3. KB van 08 Nov 77 - Art 19, § 2 (Reg A16-F10)
4. Beslissing MLV nr 07422 van 20 Oct 92
5. Mod B Nr DI 923342 van 09 Okt 92
Betreft : 0Lt KBO STEVENS, D. (...)
1. Belanghebbende heeft om studieredenen de KMS verlaten (Ref 5).
2. Op 20 Okt 92 :
a. heeft hij de hoedanigheid van KBO verloren (Ref 1 en 4) en wordt zijn dienstneming ondertekend op 17 Aug 87 van rechtswege verbroken;
b. is hij gehouden te dienen gedurende drie jaar en is gemachtigd te dienen in de categorie van de tijdelijke officieren en kandidaat tijdelijke officieren (Ref 3)
c. behoudt hij zijn graad van onderluitenant bij wijze van aanstelling (Ref 2)
d. is hij overgegaan naar Log C LM.
3. Log C LM zal de voorziene ITB versturen.
4. Een exemplaar van deze nota met de door belanghebbende gedateerde en ondertekende melding 'Mij bekend' zal in zijn persoonlijk dossier geklasseerd worden".

Deze nota is de derde bestreden handeling. Verzoeker ondertekent ze voor kennisneming op 3 februari 1993.

1.5. Op 20 oktober 1993 wordt verzoeker benoemd tot de graad van onderluitenant en opgenomen in het kader der tijdelijke officieren, korps van de officieren van de logistiek.

1.6. Op 23 september 1994 behaalt verzoeker de academische graad van licentiaat in de politieke wetenschappen aan de Vrije Universiteit Brussel.

1.7. Op 20 oktober 1995 gaat verzoeker een wederdienstneming aan voor één jaar.

1.8. Op 26 september 1996 zendt verzoeker de volgende brief aan de voorzitter van de deliberatie-commissie van de KMS :

> "Bij nota JSP-A/C/ALim/O-P 2941 van 18 januari 1993 werd me op 3 februari 1993 bekendgemaakt dat ik de hoedanigheid van KBO verloren heb op 20 oktober 1992 omdat 'belanghebbende heeft om studieredenen de KMS verlaten'.
> Ter gelegenheid van een aanvulling van mijn persoonlijk dossier, stel ik heden vast dat er ook een puntenstaat van de Studiedirecteur m.b.t. de 2de Licentie van het academiejaar 1991-1992 (128 TAW), in dit dossier neergelegd werd.
> Het onderzoek van deze puntenstaat van de Studie-directeur van 29 september 1992 roept vragen op inzake de bevoegdheid van de destijds beslissende autoriteit (SD).
> Bovendien dient een nieuw (later) juridisch element, met name de retroactieve wet van 2 oktober 1992, in aanmerking te worden genomen. Vermits sinds 2 oktober 1992 bepaald wordt dat de KMS het diploma van academische graden verleent, dient de bevoegde Deliberatiecommissie voortaan de regels en de beginselen van de universitaire examens in acht te nemen. In casu meen ik dat, inachtgenomen de kennis-name van de puntenstaat en dit nieuw juridisch element, de deelname aan herexamens me niet kan ontzegd worden door de bevoegde commissie.
> Ik nodig Uw commissie derhalve uit om een nieuw onderzoek te wijden aan deze zaak en om te beslissen om de door haar bepaalde herexamens af te leggen.
> Dit schrijven geldt als een aanmaning in de zin van art. 14 al. 2 Gec. W. R.v.St.".

1.9. Op 28 oktober 1996 antwoordt de studie-directeur van de KMS als volgt op de brief van verzoeker van 26 september 1996 :

> "(...)
> Een beslissing van de deliberatiecommissie KMS is een administratieve rechtshandeling die kan aange-vochten worden voor de Raad van State. Overeenkomstig Art 4 derde lid van het algemeen procedurereglement van de Raad van State is een beroep tegen een administratieve rechtshandeling slechts ontvankelijk indien zij binnen de 60 dagen na de bekendmaking of betekening werd ingediend.
> De bestreden beslissing van de deliberatiecommissie werd U op 29 september 1992 betekend (puntenstaat) met het gevolg dat de beroepstermijn voor de Raad verstreken is sinds 28 november 1992.

Ondanks het feit dat wij hiermee deze zaak als afgehandeld beschouwen, willen wij er U toch op wijzen dat alle wettelijke bepalingen betreffende de werking van de deliberatiecommissie, zoals vervat in de wetteksten terzake (KB van 14 november 1968) strikt werden nageleefd.

Het door U aangehaalde 'nieuw (later) juridisch element', zijnde het retroactief karakter van de wet van 2 oktober 1992, heeft betrekking op het mogen voeren van de titel van burgerlijk ingenieur of licentiaat door diegenen die sedert 1965 de diploma's van die graden bij de KMS hebben behaald. Deze wetsbepaling heeft geenszins betrekking op de 'regels en beginselen van de universitaire examens' zoals door U beweerd en legt, voor wat de deliberatieregels betreft, geen nieuwe of andere verplichtingen op.

Tenslotte wil ik er U op wijzen dat wat de op Art 14 al 2 Gec W R.v.St. steunende 'aanmaning' betreft, deze regeling slechts geldt wanneer een administratieve overheid verplicht is te beschikken en er, bij het verstrijken van een termijn van vier maanden, vanaf de daartoe betekende aanmaning, geen beslissing is getroffen. Pas dan wordt het stilzwijgen van de overheid geacht een afwijzende beslissing te zijn waartegen beroep kan worden ingesteld. Wat U betreft heeft de deliberatiecommissie reeds op 29 september 1992 een beslissing bekendgemaakt (puntenstaat), die als dusdanig elke toepassing van het hierboven aangehaalde artikel uitsluit";

De in die brief vervatte beslissing vormt het eerste voorwerp van het onderhavige beroep;

De ontvankelijkheid.

2.1. Overwegende dat verzoeker in het verzoekschrift uiteenzet dat de beslissing van 29 september 1992 van de studiedirecteur van de KMS "niet aangeeft waarom verzoeker zelfs geen herexamen mag afleggen", dat er ook niet uit blijkt dat het besluit door de bevoegde overheid getroffen is, dat die beslissing derhalve niet formeel gemotiveerd is en dat daarom de termijn voor het indienen van een annulatieberoep tegen dat besluit nog niet aangevangen is; dat hij voorts vermeldt dat de wet van 2 oktober 1992, retroactief tot 1965, de studies verstrekt in de KMS afgelijnd heeft op de studies van ingenieur of licentiaat in de universiteiten, dat

daarmee een nieuw element voorligt dat op 29 september 1992 niet bekend was zodat, wanneer hem op 28 oktober 1996 medegedeeld is dat hij geen herexamen kon afleggen, zulks niet als een zuiver bevestigend besluit van het besluit van 29 september 1992 gezien kan worden; dat hij ook betoogt dat, wanneer de eerste twee bestreden beslissingen vernietigd worden, hij de mogelijkheid kan krijgen om herexamens voor te bereiden en alsnog de graad van licentiaat in de sociale en militaire wetenschappen te behalen teneinde aldus retroactief de hoedanigheid van beroepsofficier te verwerven, hetgeen zijn belang aantoont bij het beroep tegen het derde bestreden besluit, waarbij hem de hoedanigheid van kandidaat-beroepsofficier ontnomen is;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord betoogt dat het annulatieberoep in elk van zijn voorwerpen en om diverse redenen onontvankelijk is; dat zij ter zake volgende excepties aanvoert :

a) op het vlak van de tijdigheid van het beroep :

- uit de brief van 26 september 1996 van verzoeker blijkt dat hij die dag kennis gekregen heeft van de tweede bestreden akte zodat, vanaf die dag gerekend, het annulatieberoep laattijdig ingediend is; daarenboven is het, in redelijkheid, aan te nemen dat verzoeker reeds in 1992 kennis had van die beslissing want de "bestendige voorschriften van de studiedirectie" van de KMS -artikel 9- bepalen dat de belanghebbende een staat van de behaalde puntencijfers ontvangt, verzoeker heeft zelf op 29 september 1992 gevraagd om de KMS te mogen verlaten en om in een andere hoedanigheid in het leger te dienen en waarom zou verzoeker die vraag stellen indien hij op dat ogenblik niet zou geweten hebben dat hij niet geslaagd was, verzoeker heeft op 7 oktober 1992 ook het advies van de promotiecommandant gelezen waarin deze gunstig adviseerde over zijn overgang naar een ander statuut

op grond van 'studieredenen' en van zijn positief resultaat op militair vlak en, tenslotte, getuigt het feit dat iemand vier jaar na datum kennis neemt van een stuk uit zijn persoonlijk dossier niet van de bekommernis om te handelen als een goede huisvader;

- van de derde bestreden beslissing, te weten de nota van 18 januari 1993, heeft verzoeker kennis gekregen op 3 februari 1993 zodat het ertegen gerichte beroep manifest laattijdig is;

b) op het vlak van de ontvankelijkheid ratione materiae :

- de eerste bestreden akte betreft de weigering van de studiedirecteur van de KMS om hem alsnog herexamens te laten afleggen voor de tweede licentie sociale en militaire wetenschappen; naar luid van artikel 64, § 1, van het koninklijk besluit van 14 november 1968 betreffende de organisatie van de Koninklijke Militaire School, zoals dat in 1992 van toepassing was, komt het alleen aan de deliberatiecommissie toe om haar beslissing over het al dan niet geslaagd zijn van een leerling in beraad te houden en om de leerling al dan niet herexamens te laten afleggen; de mede-deling van de studiedirecteur is een beslissing die uitgaat van een onbevoegde overheid en heeft geen weerslag op de bestaande rechtsorde;
- de derde bestreden handeling is een zuiver declaratieve beslissing die enkel "het bestaan van rechtsgevolgen vaststelt" of die enkel het ministerieel besluit van 20 oktober 1992 waarbij de hoedanigheid van kandidaat-beroepsofficier hem ontnomen is te zijner kennis heeft gebracht;

c) op het vlak van de ontvankelijkheid ratione personae :

- de eerste bestreden akte gaat uit van een onbevoegde overheid; zij kan dan ook niet griefhoudend zijn voor

verzoeker en dus heeft hij geen belang bij het bestrijden ervan;
- verzoeker had reeds in 1992 kennis van de tweede bestreden beslissing; hij heeft er nooit enig voorbehoud over geformuleerd en hij heeft zelf gevraagd om de KMS te verlaten; een vier jaar later ingediend beroep is onontvankelijk ratione personae;
- verzoeker heeft zelf gevraagd om de KMS te verlaten en om in een andere hoedanigheid te dienen; hij heeft bij de ontvangst van de derde bestreden beslissing, op 3 februari 1993, geen voorbehoud geformuleerd; het beroep is eveneens onontvankelijk ratione materiae;

2.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord er vooreerst de aandacht op vestigt dat het tweede voorwerp van het beroep gelegen is in de beslissing van de deliberatiecommissie, genomen op 25 september 1992, waarbij hij definitief niet geslaagd verklaard is in de tweede licentie TAW; dat hij vervolgens de excepties als volgt beantwoordt :

a) de tijdigheid :
- het annulatieberoep tegen het eerste bestreden besluit, dat zeker niet de bevestiging is van een in 1992 getroffen beslissing, is tijdig ingediend;
- de kennisgeving die hem op 26 september 1996 gedaan is, te weten de mededeling van de puntenstaat van 29 september 1992, heeft geen betrekking op de overigens niet gemotiveerde beslissing van 25 september 1992 van de deliberatiecommissie en heeft de beroepstermijn niet doen lopen; het is niet bewezen dat verzoeker in 1992 een afschrift van zijn puntenstaat ontvangen heeft; hij heeft ook niet vrijwillig om een overgang naar een ander statuut gevraagd want "nadat de Promotiecommandant hem gemeld had dat hij blijkbaar geen herexamens verkregen had, werd (hij) als het ware verplicht het model B in te dienen tenzij hij gewoon soldaat wenste te worden gedurende drie jaren";

- de derde bestreden beslissing is een gevolg-akte zodat de vernietiging van de eerste twee bestreden beslissingen de vernietiging ervan met zich brengt;

b) de ontvankelijkheid ratione materiae en ratione personae :

- de onbevoegdheid van de studiedirecteur van de KMS om een beslissing te nemen over het al dan niet toelaten van verzoeker tot herexamens maakt het beroep niet onontvankelijk, maar houdt verband met de grond van de zaak en daarenboven is de rechtsorde gediend met de expliciete vernietiging van onbestaande rechts-handelingen;
- de omstandigheid dat een dienstneming 'van rechtswege' verbroken wordt belet niet dat de overheid het bestaan van die situatie toch nog expliciet moet vaststellen; in die zin is de derde bestreden beslissing een echte beslissing die als gevolg-akte het lot moet volgen van de eerste twee bestreden beslissingen;
- hij heeft nooit inzage gekregen van de stukken van de deliberatiecommissie; hoe zou hij dan een voorbehoud hebben kunnen formuleren;
- er bestaat een verschil tussen een KMS-diploma behalen en de hoedanigheid van KBO behouden of herwinnen; aangezien een aanvullingsofficier ook beroepsofficier kan worden, heeft hij er belang bij om, na de vernie-tiging van de eerste twee bestreden beslissingen, in de hoedanigheid van KBO cursussen te volgen;

2.4.1. Overwegende dat het eerste voorwerp van het beroep vervat is in de brief van 28 oktober 1996; dat met die brief de studiedirecteur van de KMS aan verzoeker een antwoord geeft op de brief die verzoeker op 26 september 1996 aan de voorzitter van de delibera-tiecommissie van de KMS heeft gericht met de vraag om zijn uitslag voor de examens van het academiejaar 1991-1992 opnieuw te onderzoeken en om te beslissen dat hij een aantal herexamens zou mogen afleggen; dat het

antwoord, in substantie, luidt dat de deliberatie-commissie over zijn geval een beslissing genomen heeft, dat die beslissing hem op 29 september 1992 betekend is door de kennisgeving van zijn puntenstaat en dat de termijn van 60 dagen om tegen die beslissing in beroep te gaan sinds 28 november 1992 verstreken is;

2.4.1.1. Overwegende dat, aangenomen dat de brief van 28 oktober 1996 verzoeker 's anderendaags bereikt heeft, vastgesteld kan worden dat, overeenkomstig artikel 88 van het algemeen procedurereglement van de Raad van State, het op 30 december 1996 aangetekend verzonden beroep tijdig is ingediend;

2.4.1.2. Overwegende dat de partijen niet betwisten dat overeenkomstig artikel 64, § 1, van het koninklijk besluit van 14 november 1968 betreffende de organisatie van de Koninklijke Militaire School, alleen de deliberatiecommissie van de tweede licentie sociale en militaire wetenschappen voor het academiejaar 1991-1992 bevoegd is om beslissingen te treffen over de examenuitslag van leerlingen in dat studiejaar; dat niemand dus betwist dat de studiedirecteur niet bevoegd was om in de plaats van de commissie te beslissen dat de deliberatie-commissie op haar beslissing met betrekking tot verzoeker niet kon of wilde terugkomen; dat evenwel de vraag rijst of dat wel de echte inhoud is van de brief van 28 oktober 1996;

Overwegende dat de verwijzing, door de studiedirecteur, naar het definitief worden van verzoekers examenuitslag, juridisch geen andere inhoud heeft dan een mededeling van het feit dat, in zijn visie, de examenuitslag van verzoeker, zoals de deliberatiecommissie hem op 25 september 1992 had vastgesteld, definitief was; dat de vraag of verzoeker door het bestrijden van die mededeling zich in wezen niet richt tegen de beslissing van de deliberatie-commissie van 25 september 1992 buiten beschouwing kan blijven aangezien die beslissing formeel is bestreden met het tweede voorwerp van het beroep; dat het ontdek-ken van een eventuele onwettigheid niet van aard is om een nieuwe beroepstermijn te openen; dat derhalve de vaststelling zich opdringt dat de studiedirecteur, met zijn mededeling van 28 oktober 1996, aan verzoeker een bericht heeft gestuurd dat zijn juridische situatie niet veranderd heeft;

Overwegende dat, begrepen in functie van de door verzoeker aan de deliberatiecommissie gestelde vraag, de mededeling van 28 oktober 1996 wel betekent dat de studiedirecteur weigert de vraag van verzoeker aan de deliberatiecommissie voor te leggen, maar dat, vooreerst, zulks niet betekent dat de studiedirecteur zelf en in de plaats van de deliberatiecommissie geweigerd heeft verzoekers examenresultaat zoals vast-gesteld op 25 september 1992 te heroverwegen en dat, vervolgens, de vraag of de studiedirecteur terecht geweigerd heeft om de door hem ingeroepen reden de vraag van verzoeker aan de deliberatiecommissie voor te leggen, samenvalt met het onderzoek van de ontvankelijk-heid van het tweede voorwerp van het annulatieberoep;

2.4.2. Overwegende dat het tweede voorwerp van het beroep bestaat in de beslissing van 25 september 1992 van de deliberatiecommissie van de KMS voor de tweede licentie sociale en militaire wetenschappen van het

academiejaar 1991-1992 waarbij verzoeker niet geslaagd wordt verklaard en waarbij wordt voorgesteld hem de hoedanigheid van leerling aan de KMS te doen verliezen; dat volgens de verwerende partij van de bijeenkomst van de deliberatiecommissie geen notulen zijn opgesteld; dat, aangezien er dienvolgens geen formele neerslag bestaat van de individuele beslissingen die de deliberatiecommissie op 25 september 1992 ten aanzien van de verschillende studenten genomen heeft, het bestaan van die beslissingen onmiskenbaar bewezen wordt door de vermeldingen op de -in het dossier neergelegde- lijst die de toenmalige secretaris van de deliberatiecommissie heeft bezorgd aan de commandant van de KMS, die dan op zijn beurt met de nota van 5 oktober 1992 de minister van Landsverdediging heeft ingelicht evenals, wat verzoekers resultaat betreft, door de door de studiedirecteur op 29 september 1992 ondertekende puntenstaat;

2.4.2.1. Overwegende dat de vraag rijst omtrent de tijdigheid van het annulatieberoep tegen de beslissing van 25 september 1992 van de deliberatiecommissie om verzoeker te definitieven titel niet-geslaagd te verklaren;

2.4.2.1.1. Overwegende dat, met betrekking tot beslissingen die de individuele toestand van rechtssubjecten betreffen en die niet bekendgemaakt moeten worden, de beroepstermijn loopt vanaf de kennisgeving van het besluit aan de betrokkene, dat wil zeggen vanaf de dag waarop de wezenlijke gegevens met betrekking tot het bestaan en de inhoud van de beslissing aan de betrokkene ter kennis zijn gebracht door de overheid die de beslissing genomen heeft of door een terzake bevoegd persoon;

Overwegende dat een beslissing over de uitslag die een student op het einde van een studiejaar behaalt zijn rechtstoestand beïnvloedt; dat, aangezien

niet blijkt dat de deliberatiecommissie van de KMS haar beslissingen op een of andere wijze moet bekendmaken, in het onderhavige geval dan ook de vraag rijst of verzoeker terdege kennis gekregen heeft van de beslissing van de deliberatiecommissie; dat de verwerende partij geen bewijs voorlegt van formele kennisneming, door verzoeker, van de stukken die het bestaan en de inhoud van de beslissing bewijzen; dat die vaststelling evenwel niet uitsluit dat het bestaan van een daadwerkelijke betekening uit een aantal gegevens van het aan de Raad van State voorgelegde dossier afgeleid kan worden;

2.4.2.1.2. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord expliciet bevestigt dat de promotiecommandant -die blijkens de bestendige voorschriften van de studiedirectie deel uitmaakt van de deliberatiecommissie- hem medegedeeld heeft dat hij "blijkbaar geen herexamens verkregen had" en dat zulks gebeurd is ten laatste op 29 september 1992; dat die bekentenis, gelezen in samenhang met de door verzoeker op 7 oktober 1992 voor kennisneming ondertekende mededeling van dezelfde promotiecommandant dat hij op de deliberatie van 25 september 1992 een onvoldoende had gekregen voor zijn studieresultaten maar een cijfer van 11,33/20 voor zijn militaire geschiktheid, duidelijk aantoont dat verzoeker op de hoogte is gebracht van zijn onvoldoende studieresultaat en van het feit dat hij geen herexamens zou kunnen afleggen; dat verzoeker met die kennisgeving van zijn promotiecommandant over voldoende beschikte om zijn juridische en feitelijke situatie correct in te schatten en om, met het oog op het formuleren van de concrete onwettigheden die volgens hem aan het besluit kleven, de minimale inspanning te leveren om het bestuur om gerichte uitleg te verzoeken door zijn puntenstaat op te vragen of door zich te informeren over de precieze redenen waarom de deliberatiecommissie hem geen herexamen toestond; dat in ieder geval het niet terdege

inschatten van de onwettigheid van een terdege ter kennis gebracht besluit geen reden is om over de beroepstermijn anders te oordelen;

2.4.2.1.3. Overwegende dienvolgens dat de kennisgeving die de promotiecommandant aan verzoeker heeft gedaan de beroepstermijn heeft doen ingaan; dat het meer dan vier jaar later ingediende beroep onontvankelijk is ratione temporis;

2.4.3. Overwegende dat het derde voorwerp van het beroep betrekking heeft op de aan verzoeker op 3 februari 1993 ter kennis gebrachte beslissing van 18 januari 1993 van de Chef van de Generale Staf waarbij vastgesteld wordt dat verzoeker op 20 oktober 1992 -dit is de datum waarop de minister van Landsverdediging de hem door de commandant van de KMS voorgelegde resultaten van de deliberatie van 25 september 1992 heeft goedgekeurd- de hoedanigheid van kandidaat-beroepsofficier verloren heeft en dat zijn dienstneming in die hoedanigheid van rechtswege verbroken is;

Overwegende dat, in acht genomen de datum van betekening, het beroep tegen die beslissing kennelijk laattijdig ingesteld is; dat daarenboven, aangezien de beslissing steunt op de vaststelling dat verzoeker de KMS om studieredenen verlaten heeft, zij verschijnt als een gevolg-besluit van het besluit dat het tweede voorwerp van het onderhavige annulatieberoep uitmaakt zodat de verwerping van het beroep tegen de beslissing die hem definitief niet-geslaagd verklaart in het eindexamen -waardoor hij de KMS moet verlaten- met zich brengt dat ook het beroep tegen het hier besproken besluit verworpen moet worden;

2.5. Overwegende dat het beroep in elk van zijn onderdelen onontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien februari 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **J. DE BRABANDERE.**